



FƏXRƏDDİN ƏZİZ

CÜMHURİYYƏTİM

*Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin
100 illik yubileyinə*

Tufanlardan keçib gəldin, ey Vətən,
Adınla sevindi yerlə göy, Vətən.
Bir sənə bağlıdı bu kök, soy, Vətən,
Gül açdı amalım, ulu niyyətim,
Gözün aydın olsun, Cümhuriyyətim!

Səni qorxutmadı nə böhtan, nə şər,
Keçdi təlatümlü "otuz yeddi"lər.
Adına canları qurban etdilər,
Xoş gəldin, deyirəm, gəl, hürriyyətim,
Gözün aydın olsun, Cümhuriyyətim!

Hələ də gözü var səndə yadların,
Sil öz yaddaşından özgə adları.
Yandıрмаq gərəkdə sönmən odları,
Bəsdə gözlədiyin, qalx, rəiyyətim,
Gözün aydın olsun, Cümhuriyyətim!

Yurddaşı olanın ocağı sönməz,
İnanıb gedənlər yolunu dönməz.
Bir kərə yüksələn bayrağın enməz,
Təbrik edir cümlə bəşəriyyətim,
Gözün aydın olsun, Cümhuriyyətim!

Bu arzu bayramı, dilək bayramı,
Bu beşik bayramı, bələk bayramı.
Koroğlu, Cavanşir, Babək bayramı,
Bu mənim öz haqqım, öz bəraətim,
Gözün aydın olsun, Cümhuriyyətim!

Fəxrəddin Həsən oğlu Əzizov 10 aprel 1954-cü ildə Ağdaş rayonunun Qoşaqovaq kəndində anadan olub. 1961-ci ildə birinci sinifə qədəm qoyub və 1971-ci ildə həmin kənd orta məktəbini bitirmişdir. 1972-ci ildə V.İ.Lenin adına Azərbaycan Pedaqoji İnstitutuna (indiki Nəsrəddin Tusi adına Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti) daxil olub. 1974-76-cı illərdə hərbi xidmətdə olub. 1980-ci ildə institutu bitirərək Mingəçevirdə tikilən Az.DRES-də işə başlayıb və 1985-ci ilə qədər orada müxtəlif vəzifələrdə çalışıb. 1985-ci ildən isə Mingəçevir şəhər 11 saylı orta məktəbdə müəllim işləməyə başlayıb və 1999-cu ilə qədər orada çalışıb. Sonra yenidən Az.DRES-ə işə qayıdıb və on bir il orada işləyib.

Bütün bu illər boyu Fəxrəddin Əziz mətbuatla bağlı olub. Müxtəlif ədəbi jurnallarda, qəzetlərdə çap olunub. On kitabın müəllifi olan şairin şeirləri bir sıra almanaxlarda yerləşdirilib. Publisistik-bədii yazılarıyla öz oxucularının ürəyinə yol açıb. İlk şeiri 13 yaşında Ağdaşda çıxan "Əmək" qəzetində dərc olunub. Həmin 1967-ci ildən 50 il ötür. Sözü sevən və ona könül verən, gözəl nümunələr yaradan Fəxrəddin Əziz həm də sözün təəssübkeşi olmuş məhsuldar söz sahibidir. Artıq 10 ildir ki, o Mingəçevirdə nəşr olunan "Mingəçevir leysanı" və "Bənövşə" jurnalında məsul katib və şöbə redaktoru kimi fəaliyyətədir.

FƏXRƏDDİN ƏZİZİ bir SÖZ ADAMI kimi AD GÜNÜ münasibətilə təbrik edirik!

OLSUN*(Azərbaycan ordusuna)*

Geri dönür savaştan düşmən gözü oyanlar,
Zəfər səlnaməsini bütün ərzə yayanlar.
Oğullar qisas alsın, bitsin gedən oyunlar,
Yurdumun üzərindən qara yel uzaq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

Nəyimizə gərəkdi özgə yeri, yad yeri,
Bizim qürurumuzdu içdiyimiz and yeri.
Babalardan əmanət ocaq yeri, od yeri,
Qoy hamının qisməti bir ovuc torpaq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

Anladı qarı düşmən, qoy anlasın çoxları,
Göylərdə keşik çəkər şəhidlərin ruhları.
Qarşılacaq təzədən günəşli sabahları,
Ucada dalğalanan üç rəngli bayraq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

İlham adlı oğlu var qəhrəmanlar yurduğunun,
O baş komandanıdı ən müzəffər ordunun.
Şücaətiylə öyün, qüdrətini gör onun,
Ona haqq savaşında tanrımız dayaq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

Çıxıbdı ağ günlərə torpağımız, daşımız,
Yas tutub ağlamayaq, qurusun göz yaşımız.
Analar sevinəcək bitəndə savaşımız,
Şər əməllər hələ var, qoy əldə yaraq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

Qələbə xəbərindən ağ günlərə salam var,
Adıyla öyündüyüm vətən adlı qalam var.
Yenilməz gücüm də var, yarağı saz balam var,
Gecəmiz gündüz kimi yanıb çil-çıraq olsun,
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

Qartallar oylağında olmur bayquş yuvası,
Bizimlədi dünyanın zəfər xeyir-duası.
Son döyüşlə bitəcək bir gün haqqın davası,
İlk uğurun xəbəri sabaha soraq olsun.
Təki vətən yaşasın, Azərbaycan sağ olsun.

**BU DA BİR ÖMÜR
BELƏCƏ...**

Yığam keçən illəri yaddaşımın ovcuna,
Biləm hayanda qaldı tapdığım, itirdiyim.
Keçən ömrün dadından nəyi çəkmişəm cana,
Şirindi, acıdımı özümlə gətirdiyim.

Gözüm yol çəkib baxır göylərin ətəyinə,
Sönməyibdi çıraqım, kəsilməyib kəndirim.
Hələ tuş gəlməmişəm əzrayil kötəyinə,
Durub neçə ümidə hələ salam göndərim.

Açım o tilsimləri, qırım o zəncirləri,
Bilim ki, hayandasa bir ölümsüz məkan var.
Adilər dünyasının ərən cahangirləri,
Bir qüdrətdən gələn güc, bir yenilməz təkan var.

Qaranlıqlar sallanır işıqlı gecələrə,
Yenə toran qovuşur, qanadlanır nağıllar.
Nur seli süzüləndə açılan səhərlərə,
Yatır fil qulağında yatıb qalan oğullar.

Əl ətəkdən uzunmuş yolların ayrıcında,
Gümana ortağ oldum, bir ümidə tapındım.
Gül qoxulu arzular ölüb getdi acıdan,
Adi daşına döndüm bəxtim atan sapandım.

It hürdü, karvan keçdi, əsən yel səs elədi,
İldırımlar bağırdı, bulud yudu aləmi.
Gəlib gedən nəsillər elə həvəs elədi,
Yoxa çıxan sevincin qövr elədi ələmi.

Zamanın tərəzisi elə çəkər bizləri,
Etdiyimiz günahlar sən demə bir oyunmuş.
Keçdiyimiz yolları, açdığımız izləri,
Kimi getmiş, kimi də inadına dayanmış.

Dadı varmı, pay ola ömrün astar üzündən,
Yönü gedər gəlməzə üzünü tut, çağır hey.
Bir gün üzüb əlini ocağından, közündən,
Haqq-hesab məqamında olacaqsan yağır hey.

Daha döyməz qarımı xoş xəbərin sorağı,
Bu yaşımda içimdən tufan keçir, nə sirdi?
Bizi qınayanların biləm nədi marağı,
Axı ruhumuz hələ yaşamağa əsirdi.

DÜNYADA

Zaman yolu ayaqlanıb gedəcək,
Əyri gedib düz qalacaq dünyada.
Neçə dastan, neçə nağıl bitəcək,
Axır gündə söz qalacaq dünyada.

Tarix yarat, qəhrəman ol, ad daşı,
Kim oyadar mürgü döyən yaddaşı?
Köç edəcək neçə yurdun yurddaşı,
Od yanacaq, köz qalacaq dünyada.

Haqqa iman gətirənlər olsa da,
Gözüylə od götürənlər olsa da,
Çörək kəsib itirənlər olsa da,
Yenə çörək, duz qalacaq dünyada.

Eldən-elə yol çəkəcək birisi,
Bağban olub gül əkəcək birisi.
Yurd salacaq, ev tikəcək birisi,
Hərədən bir iz qalacaq dünyada.

Ay Fəxrəddin, ha ömrünün üstə əs,
İlk nəfəsin ortağıdı son nəfəs.
Yaşamaqdan doymayacaq bircə kəs,
Gedəndə də göz qalacaq dünyada.

HƏLƏ MƏN

Vaxt daralıb can düşəndə təhərdən,
Pay ummuşam hər açılan səhərdən.
Nə gördüm ki, qönçə misal ömürdən,
Yaşamaqdan doymamışam hələ mən.

Haqq adına ucaltmışam səsimi,
Öz oduma daha ruhum isinir.
Keçən günün yaxşısını, pisini,
Vaxt olsa da saymamışam hələ mən.

Muncuq kimi ipə düzdüm dərdimi,
Arzularım bircə nəfəs dərdimi?
Bir kimsəyə söyləmədim şərtimi,
Şirin dilə uymamışam hələ mən.

Amma eşqim gəl deyəndə açıb qol,
Sədaqəti, etibarını etdi bol.
"Can" dediyim gözəlin də bircə yol,
Gözün yolda qoymamışam hələ mən.

Qüdrət tapıb öz yurdundan, elimdən,
Eyləmişəm nə gəlibsə əlimdən.
Ay Fəxrəddin, dərs alsam da elmdən,
Məna var ki, duymamışam hələ mən.

YAŞADIM

Dəyişdikcə zəmanənin havası,
Təzələndi çoxlarının libası.
Səngimədi yaxşı-yaman davası,
Gədələrin acığına yaşadım.

Əzəl gündən gözüm-könlüm tox oldu,
Pis adamlar perik düşdü, yox oldu.
Nə yaxşı ki, sevənlərim çox oldu,
Hədələrin acığına yaşadım.

Adam gördüm tapdalanmış, əzilmiş,
Misgin həyat keçirənlər rəzilmiş.
Amma ağla-huşa qənim kəsilmiş,
Badələrin acığına yaşadım.

Ay Fəxrəddin, sözün haqqı sən də,
Qardaş olur çoxu yaxşı günündə.
Əyilmədim bir kimsənin önündə,
Mütilərin acığına yaşadım.

DEMƏ

Gənclik kamillikdən, güc mərifətdən,
Sərsəmlik ağıldan öncəymiş demə.
Dünya bəzənəndə çil-çıraqla ilə,
İşıqlı görünən gecəymiş demə.

Bəxtə nur salanda daşdığı ad,
Çəkdiyən zəhmətin sevincini dad.
Qismətə dönəndə bədəsil övlad,
Talaman hər ömrün köçüymüş demə.

İki ləl satanın baqqalmış biri,
Aldadıb minindən haqq almış biri.
Aslan dərisində çaqqalmış biri,
Kəpənək bildiyim cücüymüş demə.

Neçəsi kəfənə bələndi getdi,
Neçəsi əl açıb diləndi getdi.
Fatehlər tarixdən silindi getdi,
Hər ömrün axırı heç imiş demə.

Görsən ki, vaxtın az, mənzil uzaqdı,
Fəxrəddin, qınama bağlanan baxtı.
Ömür bağçasında yaşın bu vaxtı,
Gül-çiçək becərmək gec imiş demə.

EŞQİNƏ

Sevməyən kəs öz yoxundan var olmaz,
Könül mülkü məhəbbətə dar olmaz.
Gözü yoldan yığılanlar yar olmaz,
Gözü yolda qalanların eşqinə.

Astar dönüb üzlüyünə dünyanın,
Hamı dözmür dözdüyünə dünyanın.
Köklənsək də düzlüyünə dünyanın,
Yaşayan var yalanların eşqinə.

Bəla gəlsə ömrün erkən yaşına,
Kimsə bilməz nə çıxacaq qarşına.
Neçəsi var adamların başına,
Od ələyir talanların eşqinə.

Təzəlikdən aləm libas geyərmiş,
Gözəlliklər önündə baş əyərmiş.
Bu dünyada yaşamağa dəyərmiş,
Həyatdan kam alanların eşqinə.

Taleyin ki, üstündən yel bəd əsdi,
Qismətinlə cəng eləmə, əbəsdi.
Olanımız bircə quru nəfəsdi,
Yol gedirik qalanların eşqinə.

Hər insanın öz qisməti, öz ömrü,
Muncuq elə, öz xanana düz ömrü.
A Fəxrəddin, yaşayırıq söz ömrü,
Bizi yada salanların eşqinə.

OLA

Ömrünün yoluna çıxan sevgili,
Eşqini səninçün bəsləyən ola.
Üzünə gülənlər milyon olunca,
Bir nəfər xətrini istəyən ola.

Xəyallar başında oyansa birdən,
Hissinə qapılma, düşmə təhərdən.

Baş-başa qalanda özünlə hərdən,
Inamın sabaha səsəyən ola.

Ayrı dəyəri var hər ötən yaşın,
Uyma ülfətinə bir qəlbi daşın.
Bu qısa ömürdə yarın, yoldaşın,
Hər zaman ürəyin istəyən ola.

Qəlbin kövrələndə, gözün dolanda,
Şirin arzuların dostu ol onda.
Sırrinə-sözünə ortaq olan da,
İnanıb duz-çörək kəsdiyən ola.

Qamətin düşməmiş yar-yaraşıqdan,
Fəxrəddin, verilə ömür, yaş haqqdan.
Keçəsən yoluna düşən işıqdan,
Qismət içindəki səs deyən ola.

TƏZƏDƏN...

*(Ağır xəstəlikdən sağalıb həyata
qayıtdığım üçün İlahiyə borcluyam)*

Yollara qayıtdım addımlarımı,
Şərimə, sözümə qayıtdım yenə.
Qara yuxulara əlvida deyib,
Sübhü yuxusundan oyatdım yenə.

Yenə sevincimi bölüşdü dostlar,
Yenə sorağımı ellərə yaydı.
Həyata döndüyüm bu günlər ki, var,
Mənə İlahidən verilən paydı.

Bir də yaşamağın dadını gördüm,
Vaxtın tilsimini qırdım təzədən.
Qırxıncı qarını açdım bir səhər,
Həyata imtahan verdim təzədən.

Yenə qarşıladi məni çəmənlər,
Çiçəklər baş əyib gəldi salama.
Üzə gülümsəyən sevdalı günlər.
Yenə işığı saldı yoluma.

Deyirəm qismət var, ondan incimə,
Ay fani dünyanın insan qonağı.
Hər kəsin bəxtinə yazılır demə,
Ömrə bir də gələn tale sınağı.